

Universitätsbibliothek Paderborn

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, Opera Omnia Ascetica

Aucta Duobus Opusculis De Effectibus, Fructu, Et Applicatione Sanctissimi
Missæ Sacrificii, Et De Sublimitate Perfectionis Religiosæ. Catalogum
Tractatum Asceticorum Omnium Vicina Post Dedicacionem Pagina
Indicabit

V. P. Gasparis Družbicki, Societatis Jesu, In Dominicas Anni Totius
Meditationes

Družbicki, Kaspar

Ingolstadii, 1732

VD18 9006643X

Dominica XXII. post Pentecosten.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45459

ius Evangelii; Sic & Pater meus cælestis, faciet vobis, si non remiseritis unusquisque fratri suo, de cordibus vestris, Quomodo Sic? nempe, iratus Dominus Servo, qui nolebat debitum remittere conseruo, tradidit eum tortoribus quoad usque redderet uniuersum debitum.

DOMINICA XXII.

post Pentecosten.

1. *Cujus est hæc imago?* Matt. 22.

IMago Christi, Panis; imago JESU, panis: Ego sum panis verus, ait ipse de se ipso, qui de calo descendi. Ideò in lege veteri, Panes Propositionis, bene Panem istum designabant. Et Manna illud, manifestissima figura hujus Sacramenti. Vocatur Panis Angelicus Christus: ergo in Sanctissimo Sacramento est Panis. Panis est præcipuum Corporum alimentum; & Hic Panis, præcipuum est animæ edulium: Et multis constat farinæ granis, & Christus, vescentium se, unit corda. Igne panis coquitur, & Christi corpus igne Caritatis, restatque hoc pane frui utiliter. Unus omnium cibus panis est, fastidium non parit, nisi infirmis aut palatum corruptum habentibus; Et Sanctissimum Sacramentum tale est, quo Sancti satis pasci non possunt, quoque solo pasci cupiunt, & quo pasci nolle, est extremam miseriam subire, & emortuæ signum animæ. Amicorum est, sese pane invitare, & hac invitatione amica convivia designare, & Christus in amicitia perpetuæ signum, hunc Panem nobis reliquit; nosque dum ei conjungere dextras amicas volumus, hoc pane invitat, & largiter satiat. Vere igitur
imago

G. Druze
bicki
operi: ascel
Tomus III
N: V
58

imago
pecier
imago
record
A D
peras,
n ferm
possint
lit in v
le: qui
ienti i
Deum
n lectis
uo. E
n mult
CHR
ex
ius de
neo, &
mihi ut
fermon
postoli
quendu
reptum
Nam q
haucita
sto tar
verbun
loquen
mones
V. P.

magis Christi Panis. Et tu anima mea, quoties speciem panis consideras, inquire, Cujus est hæc imago? & sic Christi in Sanctissimo Sacramento recordare.

2. *Ut caperent eum in sermone.*

ADverte quam cautè loquendum sit tibi, si quo sermone utendum est; quia à quo minime speras, & à quibus minime metuis, ab istis captaris in sermone, si forte tanquam aves cæli portare possint voces tuas. Unde dicitur, Qui non effudit in verbo, hic perfectus est. Vir, perfectus placet: quia, qui scit loqui & tacere tempore convenienti ille & pacatus & humilis, & fervens, & in Deum elevatus est; ideò dictum est. Mala aurea in lectis argenteis qui profert verbum in tempore suo. E contra verò stultus verba multiplicat, & in multiloquio non deerit peccatum.

3. *Ut caperent eum in sermone.*

CHristo insidiæ in verbis struuntur; Tutum te ex parte sermonis tutum putas? & non potius deris à Deo, Pone Domine custodiam ori meo, & ostium circumstantiæ labiis meis, daque mihi ut faciam pondus verbis meis, & stateram sermonibus oris mei. Quare anima mea serva Apostoli præcepta. Omnis homo tardus sit ad loquendum, velox ad audiendum; sitque juxta præceptum Christi sermo tuus, Est, Est, Non, Non. Nam quid quid abundat, à malo est. Sectare ergo paucitatem verborum, quàm potes maximam: esto tardus in loquendo, & quodvis ponderans verbum, potissimum autem incalescentes inter loquendum & ad confidentiam declinantes sermones, proscinde & declina.

V. P. Druzb. Op. X.

X

4. Scio

4. Scio quia verax es.

Adverte primò, quanta sit vis veracitatis, quæ ab hoste laudatur, Fuge ergo ambiguitates, multò magis mendacia; nam qui verax est, Filium Dei se probat, qui verò mendax, filius diaboli noscitur. Adverte secundo quod triplex sit Veritas; Sermonis, Cogitationis, Operationis; eaque ad tres: Deum, Proximum, Teipsum. Ad Deum corde verax est, qui puram habet intentionem, ad Proximum qui illum sicut se diligit: ad se, qui animam corpori, qui curam Spiritûs, curæ carnis præponit. Ore ad Deum verax est, qui in omni opere Deum laudat, & tam pro laetis quàm pro tristibus, gratias agit illi: Et ad proximum; qui cum illo dolosè non procedit. Ad se, qui hoc de se quod est, & quod non est, sentit. Opere ad Deum verax est, qui semper hæc quærit agere, quæ sint ad majorem ejus gloriam. Ad proximum, qui proximo meliora, sibi viliora eligit. Ad se, qui propter humanos respectus, à virtute non recedit, nec hypocritam agit.

5. Et non est tibi cura de aliquo.

Nullo alio motivo citiùs crebriusque homines amoventur à via virtutis quam respectu humanarum personarum. Unde, qui verus Servus Dei est contendat, si in aliquo, in hoc esse magnanimus, ut scilicet nolit sese in speculo oculorum alienorum contemplari, sed hominum judicia sensusque contemnat, minimeque curet, aut illis placere aut displicere. Certissimum enim est istud Pauli, Si adhuc hominibus placerem, servus Christi non essem, ubi nota illam vocem *Adhuc*, innuit enim, tamdiu hominem fore imperfectum, quamdiu humanis respectibus laborabit, hoc est respi-

G. Drey:
Bick?
Oper: ascet?
Tomus III
N: V
58

respice
nempe
gratiam
verò
aspice
conten
est, p
orum
iam, in
gelio,
novit,
lium p
illis di
Sic C
D qu
gitata v
Quid e
vultis
pulchr
Quid e
à me n
non fa
mine,
tientiâ
peccat
10. ann
inquin
agere?
Quid p
vel gra
vos in
& cert
me te

respicere personam & curam habere de aliquo, nempe facere aliquid propter personam, loqui ad gratiam, laudare malum, negligere bonum. Ut verò te non pigeat pugna cum oculis hominum, aspice oculos Dei cuncta cernentis, iis placere contende: hoc si effectui dederis, peracta res est, perfectus es, sanctus es, beatus es. Ad horum oculorum considerationem, & reverentiam, invitant te illa quæ sequuntur in hoc Evangelio, Cognita Jesus nequitia eorum! quam cognovit, non sanè ex illorum relatione, sed ex corum penetratione. Hos ergo oculos time, ne illis displiceas, hos oculos quaere, ut eis placeas.

6. *Quid me tentatis hypocrite.*

Sic Christus sæpe ad corda nostra dolo plena loquitur; dum videt nos nostra facta, dicta, cogitata velle tegere vel ostendere quàm justa sint. Quid est dicere, Quid me tentatis? nisi, Quid vultis vos ostendere bonos, cum sitis mali? sepulchra dealbata estis, intus plena spurcitiis. Quid est Domine, quid me tentatis? nisi, Quid à me nocitura vobis postulatis, & indignamini si non facio quod vobis noxium scio. Quid est Domine, Quid me tentatis? Nisi quousque mea patientiâ abutimini, & supra dorsum meum fabricas peccatorum & impœnitentiæ erigitis? quasi ideò 30. annos patiar vos, ut vos prolongare possitis iniquitates vestras, & non magis pœnitentiam agere? Quid est Domine, Quid me tentatis? nisi, Quid præsumitis de vobis viribusque Sanctitatis vel gratiæ apud me: Gratia vestra fiditis, ideoque vos in occasiones peccandi ingeritis, quasi securi & certi de salute sitis. Quid est Domine, Quid me tentatis? Nisi cur vestram nequitiam pallio

Sanctitatis tegitis, & aliis vos venditis; foris aliter quam intus estis, alios vos in oculis meis geritis, alios omnino in oculis hominum ostenditis; meos oculos non timetis, hominum aspectus formidatis, clam male de proximo loquimini, in faciem autem eidem adulamini.

7. *Ostendite mihi numisma censûs.*

O Domine quoties tibi offerimus census operum nostrorum, quoties dicimus, nos hæc illa, pro gloria tua laborare, in quibus nihil est horum quæ dicimus. Quomodo effugiemus, cum dices, Ostendite mihi numisma censûs: cum dices, Cujus hæc imago? Mihi offertur opus hoc, at inscriptio, at imago meum negat; quia dicit illud esse Superbiæ, Vanæ Gloriæ, Ambitionis, Commoditatis propriæ, Amoris servilis & mundani, Politicæ æmulationis, Inobedienciæ, Scandalali, Propriæ Voluntatis, Fraternalis Charitatis violatæ. Et cum hæc ita sint, tamen tam sæpè offerimus tibi hos census, aut quid te tentamus hypocrytæ? si tuus census est, si tuus denarius, Ubi metalli puritas, ubi sonus? ubi pondus, ubi imago? ubi inscriptio te proferens? O si audiamus te quotidie dicentem, Ostendite mihi numisma censûs; Cujus est hæc imago? O si quotidie recordaremur dicturum te aliquando nobis, Cujus est hæc inscriptio? O Anima mea audi Christum tibi in quovis examine conscientiæ dicentem; Ostende mihi numisma census hujus diei exactæ, beneficiorum acceptorum, occasionum ad bonum suppeditatarum animæ. Ubi census? ubi gloria? Ubi mei memoria? ubi honor? ubi gratia? Usurpa etiam ipsamet verba hæc quoties hostes tui ad te veniunt, hoc illudque suggerunt ac suadent, dic

eis,

G. Druze
Bicki
apert. ascel
Tomus III
N: V
58

eis, O
jus est
pter q
sed su

PEcc
bi
quam
quàm
pecco
hi vel
tatur;
ille ef
parcan
aliquid
tristitia
Cujus
conqu
det der
recti if
morde
am, C
mones
canum
porum
tu, te c
tutè co
vitâ eff
mata j
fluxi li
manu.

HAJ

eis, Ostendite mihi numisma hujus census; Cujus est hæc imago & inscriptio & intentio, propter quam vultis hoc faciam? bonum suadetis, sed sub melle isto venenum latet.

8. *Cujus est hæc imago?*

Peccandum est? at hoc peccato anima fœdatur; Anima autem est imago Dei; antequam pecces, quære primum, Cujus est imago quam maculaturus sum? Dei est, proinde non pecco. Injuriam mihi fecit proximus; Malè mihi vel de me locutus; Passio iræ ultionem meditatatur; inquire primum. Cujus est hæc imago? Ille est homo similis mihi, ad imaginem Dei, parcam, & imaginem Dei honestabo. Accidit aliquid triste à Deo permissum, impatientia & tristitia murmurare cogunt & conqueri, quæro Cujus imagine hic census est insignitus? non conqueror, Divinæ providentiæ acquiesco. Suadet demon sub Specie recti, decipit fidem, vide recti istius voluptatem. In fine & novissimo mordebit ut coluber; hæc ejus imago, dic Fugiam. Cognoscendus est homo, Studia, vita, sermones; vide cujus est hæc imago? Cognosces si canum, si caprarum, si asinorum, si leonum, si luporum, si dæmonum fuerit, tunc illi adjungeris? tu, te canibus, porcis, urfis, leonibus, honestè & tutè consocias? O imago Christi! quam ego vitâ efformandam suscepi, in ea perfecta jam, limata jam, ex amussi perfecta, adhuc rudes non fluxi lineas, & adhuc multum ab extrema distat manu.

9. *Reddite quæ sunt,*

HÆc est Lex justitiæ, suum cuique tribuere; Justitia debitum respicit & æquat. Et tu

X 3

ergo

ergo si justus esse vis, debitum tuum, quod cuique debes cognosce, & adæqua, legitimeque redde. Redde in omni opere tuo Deo gloriam & Gratiarum actionem, diabolo vanitatem, mundo contemptum, carni afflictionem; animæ curam, tibi nihil reserva: Sic enim faciens, reddes quæ sunt Cæsaris Cæsari, quæ Dei Deo.

DOMINICA XXIII.

post Pentecosten.

1. *Si tetigero simbriam vestimenti ejus, salva ero.*

Marci 5.

A Nima mea aspice Sanctissimum Sacramentum oculis cordis, & simul cogita miseras tuas, quas non duodecim annis, sed ex quo in mundum egressa es, pateris, & te talem cognoscens, cum maxima fiducia & reverentia, & humilitate, dic intra te ex corde: Si tetigero tantum simbriam vestimenti Christi mei, si illum in Sanctissimo Sacramento latentem, & tanquam lacinia tectum tetigero, & ei communicavero, salva ero. Crede ô Anima mea, quod si ita prout dixi postulabis, convertetur ad te misericordissimus Jesus, & videns te, dicet tibi: Confide filia, fides tua te Salvam fecit; & sanaberis ex illa hora.

2. *Domine filia mea modò defuncta est.*

H Oc quoque tu anima mea dic Christo Domino: Ecce Domine, defecit Spiritus meus, non est mihi currere post te tunc, sicut nuper, ingredi ad me, veni in domum meam, impone manum tuam super me, potentem misericordemque ad divitem, & vivam curramque post te fortiter, ferventer, constanter.

3. *Modò*

g. Druze
Bicki
operi: arcel
Tomus III
N: V
58

Pen
N
quom
dum
Modò
morti
etiam
viam.
modo
dum
Modò
intenc
Modi
vam
quanc
vastab
tat, q
tunc
debit
modo
quid
quære
vanda
corpu
dus?
ma fe
fugie
ctus
adhib
daren
modu
si te p
fcere